خبر

جواب لبران جیمز به شکیل اونیل

یک گفت‌وگوی بدون تعارف میان دوناوان میچل ستاره تیم یوتاجاز و شکیل اونیل اسطوره NBA و عضو تالار مشاهیر این لیگ، سبب ایجاد یک جنجال در جامعه بسکتبالیست‌های آمریکا شد. در این گفت‌وگو که در برنامه «Inside the NBA» انجام شد، شکیل اونیل خیلی رک و بی‌پروا به دوناوان گفت که اگرچه او و بازی‌اش را دوست دارد اما فکر نمی‌کند او بازیکنی دارای پتانسیل پیشرفت و تبدیل شدن به یک ستاره سطح بالاتر باشد. اظهارنظر بی‌پرده اونیل درباره ستاره تیم یوتا واکنش‌های مختلفی را به همراه داشت. برخی انتقاد او از میچل را تند دانسته و در طرف دیگر برخی جبهه‌گیری علیه اونیل به خاطر اظهاراتش را سختگیرانه توصیف کرده‌اند. لبران جیمز و کوین دورانت دو تا از ستاره‌های حال حاضر NBA هم در صفحات خود در اینستاگرام درباره این موضوع صحبت کرده‌اند و در حالی که یکی از آنها از حساسیت بیش از اندازه بازیکنان جوان نسبت به انتقادات سازنده اسطوره‌های بسکتبال ایراد گرفته‌اند، دیگری به اسطوره‌ها توصیه کرده که به جای اظهارنظر درباره بازیکنان جوان، نقد و بررسی عملکرد آنها را به عهده مربیان‌شان بگذارند. جیمز، ستاره تیم لس آنجلس لیکرز درباره موجی منفی که به خاطر انتقاد شکیل اونیل از میچل شکل گرفته است، در صفحه خود نوشته است: «میان انتقاد سازنده و ابراز انزجار و نفرت تفاوت است. من در طول دوران بازی‌ام هر دو مدل را تجربه کرده‌ام که البته مورد دوم بیشتر بوده است. شما به عنوان یک بازیکن در طول دوران بازی‌تان می‌توانید هر دو مدل را بشنوید.» کوین دورانت یکی دیگر از کهنه‌کارهای NBA که در تیم بروکلین نتس بازی می‌کند، نظری متفاوت دارد و انتقادات امثال اونیل را سازنده که نمی‌داند هیچ بلکه مخرب هم می‌داند: «به نظرم این رؤیای پیر بهتر است که بروند و از روزهای بازنشستگی‌شان لذت ببرند. این بازیکنان خودشان مربیانی دارند که هر روز با آنها کار کنند.» واکنش‌ها به اظهارات اونیل تنها به آنچه جیمز و دورانت گفتند محدود نبوده است. میل کانلی، هم‌تیمی میچل در واکنش به انتقاد شکیل اونیل گفت: «من جزو طرفداران بزرگ میچل هستم و به نظر پیشرفتش هم عالی بوده حتی قبل از اینکه به تیم ما بیاید. نمی‌دانم چه معنایی دارد که شما درباره پیشرفت بازیکنی به این کم سن‌وسالی چنین اظهارنظرهایی انجام دهید. او هر سال بهتر از سال قبل بوده است.»

کلوپ: مدافع خریدیم بهتر نخریدیم گریه نمی‌کنم

یورگن کلوپ خوشبین است که مدیران باشگاه لیورپول در پنجره نقل و انتقالات زمستانی برای او یک مدافع میانی جدید بخرند تا جای خالی مدافعان مصدومش را پر کند اما او می‌گوید اگر این اتفاق نیفتد، عزا نمی‌گیرد. تا پایان بازار نقل و انتقالات زمستانی تنها ۱۰ روز باقی است و لیورپولی‌ها امیدوارند با خرید یک مدافع میانی مشکلات خود در فاز دفاعی را که با مصدومیت شدید فیرجیل فن‌دایک آغاز شد و با مصدومیت فابینیو، جردن هندرسون، جو گومز و جوئل ماتیپ ادامه یافت، سر و سامان دهند. محدودیت‌های مالی باشگاه اما ممکن است شانس خرید بازیکن جدید را از کلوپ و تیمش بگیرد، هرچند او نگران این مسأله نیست. کلوپ گفت: «من دیگر یک پسربچه ۵ ساله نیستم که به خاطر نرسیدن به چیزهایی که می‌خواهم، گریه‌زاری کنم. راستش من در زندگی‌ام اغلب اوقات به چیزهایی که خواستم نرسیدم. پس تقریباً همه ما کم‌وبیش به چنین چیزهایی عادت داریم. من در این تیم نقش و مسئولیت بزرگی دارم اما در باشگاه افراد دیگری مسئول خرید بازیکن و نقل و انتقالات هستند و من نمی‌توانم به جای آنها تصمیم‌گیری کنم اما می‌دانم که آنها حامی ما هستند و تلاش‌شان را برای کمک به ما انجام خواهند داد. چیزی که ما می‌خواهیم بالا بردن سطح کیفی بازی‌مان در نقاطی مشخص از میدان است. این هم وظیفه من است پس نباید به بهانه اینکه مدیران باشگاه تصمیمی می‌گیرند که من از آن راضی نیستم، یکجا بنشینم و دست روی دست بگذارم. قطعاً من چنین آدمی نیستم. ما می‌دانیم که در شرایط ایده‌آل تیم‌مان چه پتانسیل و توانایی‌هایی دارد اما زندگی همیشه شرایطی ایده‌آل را پیش روی شما نمی‌گذارد و این وضعیتی که ما الان داریم هم منحصر به فرد نیست. پس باید راهی برای مدارا کردن با آن پیدا کنیم.» با وجود دغدغه‌هایی که هواداران لیورپول برای خط دفاعی تیم‌شان دارند، مشکلات اخیر این تیم ناشی از عملکرد ضعیف مهره‌های هجومی‌اش بوده است که سبب شده طولانی‌ترین روند ناکامی برای کسب پیروزی در ۲۱ سال اخیر رقم بخورد. لیورپول در ۴۳۸ دقیقه از بازی‌های اخیرش نتوانسته دروازه رقبا را باز کند. کلوپ هم به این موضوع اعتراف کرد و گفت: «بله، ما الان درباره یک مدافع میانی صحبت می‌کنیم و اضافه شدن یک مدافع هم صددرصد به ما کمک می‌کند اما اینکه آیا اضافه شدن یک مدافع شمار گل‌های ما را افزایش خواهد داد یا نه را نمی‌دانم اما مطمئنم که یک مدافع میانی جدید می‌تواند به بازی ما ثبات بیشتری بدهد.»

رونالدو، پله، بیکان یا حتی روماریو

بالاخره بهترین گلزن تاریخ کیست؟

گزارش

کریس رایت

کریستیانو رونالدو رکوردهای گلزنی را یکی پس از دیگری می‌شکند اما جدیدترین رکورد او احتمالاً مهم‌ترین رکورد دوران ورزشی‌اش است.

او با گلزنی مقابل ناپولی در بردو دوبر صفر در سوپرجام ایتالیا، ۷۶۰امین گل دوران حرفه‌ای خود را زد و به این ترتیب از آمار گلزنی‌ای که برای جوزف بیکان، مهاجم اهل جمهوری چک متولد اتریش اعلام می‌شود، عبور کرد.

حدود سه هفته پیش بود که اعلام شد دو گل رونالدو مقابل اودینزه باعث شده از پله، اسطوره برزیلی با ۷۵۷ گل رسمی عبور کند. پله را بسیاری بهترین گلزن تاریخ می‌دانند اما آیا رونالدو واقعاً رکورد بیشترین گل‌ها را دارد؟ از سوی دیگر، آیا تعداد گل‌های پله ۷۶۷ تاست، یا ۱۲۸۳ تا؟

آمار پله هم مانند آمار بیکان نامشخص است و درباره آن بحث‌های زیادی شده. تعداد گل‌های «رسمی» او از دید برخی منابع ۷۶۷ گل است اما عده‌ای گل‌های او را ۱۲۸۱ می‌دانند

در آمار گلزنی رونالدو تردیدی وجود ندارد، چراکه تمامی گل‌های او به صورت رسمی ثبت شده‌اند. اکثر آنها از تلویزیون پخش شده‌اند، یا دست‌کم در آمار رسمی آمده‌اند. این مهاجم پرتغالی در همان ابتدای دوران بازی‌اش پنج گل برای اسپورتینگ لیسبون زد و سپس ۱۱۸ گل برای منچستریونایتد، ۴۵۰ گل برای رئال مادرید، ۸۵ گل برای یوونتوس و ۱۰۲ گل برای تیم ملی پرتغال به ثمر رساند و به ۷۶۰ گل رسید.

اما درباره آمار بازیکنان دیگری که در صدر جدول بهترین گلزنان تاریخ قرار دارند، تردید زیاد است. برای مثال، اتحادیه فوتبال چک ادعا دارد که بیکان، اسطوره اسلاویا پراگ که گلزن قهاری بود، در سال‌های ۱۹۳۱ تا ۱۹۵۵ در واقع ۸۲۱ گل به ثمر رسانده است.

به دلیل اینکه آمار در آن دوران خوب ثبت نشده و اطلاعات کمی هم وجود دارد، سخت بتوان تشخیص داد که تعداد گل‌های واقعی بیکان چقدر بوده است. آمار اتحادیه فوتبال چک دست‌کم با لحنی قاطعانه بیان شده، در حالی که هم فیفا و هم بنیاد آماری «سند. ورزش. فوتبال» اعلام کرده‌اند که او «حداقل» ۸۰۵ گل زده است.

در رویکردی پدیا، آمار بیکان ۸۲۳ گل رسمی ثبت شده است، که البته این به دلیل ترکیب آمار اتحادیه فوتبال جمهوری چک و بنیاد آماری سند. ورزش. فوتبال است. همچنین بسیاری از رسانه‌ها آمار بیکان را ۷۵۹ گل می‌دانند اما منبعی قطعی برای این عدد وجود ندارد و به این ترتیب، آمار اعلامی مبهم است.

اما چرا آمار فرق دارد؟

آمار پله هم مانند آمار بیکان نامشخص است و درباره آن بحث‌های زیادی شده است. تعداد گل‌های «رسمی» این قهرمان سه دوره جام جهانی از دید برخی منابع ۷۶۷ گل است (که بعدتر به این می‌پردازیم) اما آمار دقیق گل‌های او محل جدل فراوانی است. تعداد گل‌های این مهاجم سابق سانتوس و نیویورک کاسموس در منابع مختلف فرق دارد.

پله خودش می‌گوید که ۱۲۸۳ گل به ثمر رسانده است. گزارش شده که پله بیو اینستاگرام خود را به «بهترین گلزن تاریخ (۱۲۸۳ گل)» تغییر داده تا لیونل مسی و رونالدو را زیر سایه خود ببرد اما او در توئیتی نوشته: «رسانه‌ها من را متهم کرده‌اند که بیو اینستاگرام خود را تغییر داده‌ام تا این ستاره‌های بزرگی که رکوردهایم را می‌شکنند را تحت‌الشعاع قرار دهم اما متن بیو من از زمانی که به اینستاگرام پیوسته‌ام همین بوده است. هیچ‌کدام از این چیزها نباید حواس ما را از دستاوردهای بزرگ پرت کند.»

هم فیفا و هم کنفدراسیون فوتبال آمریکای جنوبی اعلام کرده‌اند که آمار گلزنی پله، ۱۲۸۱ گل در ۱۳۶۳ مسابقه است. البته فیفا بعدتر اعلام کرده که آمار پله «بیش از ۱۲۰۰ گل» است. البته هم آمار شخصی پله و هم آمار رسمی فیفا، شامل گل‌های او در بازی‌های جوانان و دیدارهای دوستانه و نمایشی هم می‌شود که هیچ‌کدام از آنها در آمار گلزنی رسمی بازیکنان فعلی نمی‌آید.

در کتاب رکوردهای جهانی گینس، آمار پله ۱۲۷۹ گل در ۱۳۶۳ مسابقه است و آنها این را رکورد جهانی می‌دانند. دلیل اینکه این آمار دو گل کمتر از اعداد فیفا است، این است که دو گلی که پله در «حضور ویژه» برای سانتوس پس از پایان دوران ورزشی‌اش در نیویورک کاسموس در سال ۱۹۷۷ به ثمر رساند در نظر گرفته نشده است.

اما آمار بنیاد آماری سند. ورزش. فوتبال کاملاً متفاوت است. در آنجا آمده که پله در ۸۳۱ بازی رسمی، ۷۶۷ گل به ثمر رسانده است و با احتساب بازی‌های دوستانه، آمار او به ۱۲۸۴ گل در ۱۳۷۵ دیدار می‌رسد. بعضی از گل‌های او پس از بازنشستگی‌اش به ثمر رسیده‌اند که در سال‌های ۱۹۷۷ تا ۱۹۹۰ در دیدارهای «ستارگان جهان» و بازی‌های دیگر زده شده‌اند.

با توجه به اینکه این آمار قبل از دوران دیجیتال ثبت شده، سخت بتوان دریافت که کدام آمار صددرصد قابل اتکا است.

چرا ۷۶۷ گل؟

گروه آمار و اطلاعات ESPN پس از ارزیابی آمار، ۷۶۷ گل را برای پله در نظر گرفته است. این تعداد گل‌های رسمی‌ای است که او برای سانتوس (۶۴۳) و نیویورک کاسموس (۳۷) در لیگ‌ها و جام‌های حذفی و رقابت‌های قاره‌ای به ثمر رسانده است، به علاوه ۷۷ گل ملی او برای برزیل. به این ترتیب گل‌هایی که او در سطوح پایه، آماتور و رقابت‌های غیررسمی زده حساب نشده‌اند اما جمع اینها ۷۵۷ گل می‌شود. پس ۱۰ گل دیگر کجاست؟

بنیاد آماری سند. ورزش. فوتبال اعلام کرده که او در سه دیدار برای یک تیم نظامی یک گل زده (که البته احتمالاً منظورشان فیلم «فرار به سوی پیروزی» که در سال ۱۹۸۱ ساخته شد نیست!) و ۹ گل هم در ۱۳ بازی برای تیم منتخب سائوپائولو در سال‌های ۱۹۵۹ تا ۱۹۶۲ به ثمر رسانده است. او در این هنگام برای سانتوس بازی می‌کرد. با توجه به اینکه جزئیات زیادی در پژوهش بنیاد آماری سند. ورزش. فوتبال دخیل است، گروه آمار و اطلاعات ESPN این ده گل را هم در نظر گرفته، هرچند که اعلام کرده این آمار تأیید نشده است.

روماریو حتی یک تیم پژوهشی استخدام کرد تا تعداد گل‌هایش را بشمارند و طبق آماری که خودش اعلام کرده، هزارمین گلش را در ۴۱ سالگی و در سال ۲۰۰۷ برای تیم واسکو داگاما زده است

روماریو

بنیاد آماری سند. ورزش. فوتبال تعداد گل‌های روماریو، مهاجم سابق بارسلونا و فلامنگو را ۷۷۲ گل رسمی می‌داند، در حالی که برخی منابع دیگر آن را ۷۴۳ گل اعلام کرده‌اند.

خود این بازیکن بارها گفته که تعداد گل‌های دوران ورزشی‌اش بیش از هزار گل است. او حتی یک تیم پژوهشی استخدام کرده تا تعداد گل‌هایش را بشمارند و طبق آماری که خودش اعلام کرده، هزارمین گلش را در ۴۱ سالگی و در سال ۲۰۰۷، برای تیم واسکو داگاما از روی نقطه پنالتی زده است.

این گل در دقیقه ۴۸ زده شد و بازی ۲۰ دقیقه متوقف شد، چراکه طرفداران خوشحال به زمین ریختند تا قهرمانشان را در آغوش بکشند و به او تبریک بگویند. سپس اوریکو میراندا، رئیس باشگاه، پیراهنی را با نام روماریو و عدد ۱۰۰۰ به او تقدیم کرد و او در ورزشگاه دور افتخار زد و در نهایت بازی از سر گرفته شد. او در آن هنگام گفت: «برایم باعث افتخار است که به این دستاورد برسم، که تنها یک بازیکن دیگر در تاریخ به آن رسیده است». اشاره او به پله بود.

متأسفانه، با وجود همه این تشریفات، آمار گل روماریو از نظر رسمی محل مجادله است، چرا که پژوهشگران او گل‌هایی که در دیدارهای پایه، دوستانه و بازی‌های مختلف غیررسمی زده را هم حساب کرده‌اند. با این حال فیفا به روماریو برای رسیدن به این دستاورد تبریک گفت و البته دست‌کم ۹۸ گلی که روماریو در آمارش آورده بود را هم نادیده گرفت.

در دیدارهای رسمی، روماریو ۷۴۵ گل به ثمر رسانده است که کمتر از آماری است که خود او اعلام کرده. با این حال، تصور کنید بخواهید به یک برزیلی بگویید که پله و روماریو به آمار ۱۰۰۰ گل نرسیده‌اند!

صرف‌نظر از این آمارها، عشق و احترامی که طرفداران فوتبال در برزیل و کشورهای دیگر برای پله قائل‌اند فراتر از این مسائل است. لقب پله «او ری» به معنای پادشاه است و همین هم خواهد ماند. مردی که سه قهرمانی جام جهانی را کسب کرده و در ۱۴ بازی در این مسابقات ۱۲ گل زده، شایسته تقدیر است.

بسیاری می‌گویند پله گل شماره هزار خود را در سال ۱۹۶۹ به ثمر رساند، زمانی که تنها ۲۹ سال داشت. این گل با پنالتی و در بازی سانتوس مقابل واسکو داگاما به ثمر رسید. ۸۰ هزار طرفدار در ورزشگاه مشهور ماراکانا به صورت فشرده کنار هم نشسته بودند تا این صحنه را تماشا کنند. پله در سال گذشته در مصاحبه‌ای با ESPN گفت که گل «او میله سیمو» (به معنی هزارم) هدیه‌ای از طرف خداوند بوده، هرچند که ترجیح می‌داده این گل به شکل تماشایی‌تری زده شود.

او گفت: «با تمام احترامی که برای ضربات پنالتی قائل‌ام، اگر قرار بود انتخاب کنم، ترجیح می‌دادم به شکل زیباتری آن گل را بزنم. شاید با یک ضربه والی یا یک ضربه سر زیبا. با این حال، اغلب به ثمر رساندن یک پنالتی خیلی سخت‌تر از یک گل معمول است. من می‌دانم که چه شرایطی را پشت سر گذاشتم. پاهایم می‌لرزید. کل ماراکانا را از من می‌خواستند که گل بزنم و من با خودم گفتم: خدای من، امکان خراب کردن این ضربه را ندارم! بسیاری از افراد گفتند که این فقط یک پنالتی بود اما برای من سخت‌ترین گلی بود که در دوران ورزشی‌ام زده‌ام.»

حالا شاید عجیب به نظر برسد اما پله پنالتی‌زن اصلی سانتوس نبود. تصور کنید اگر او قرار بود ضربات پنالتی سانتوس را هم بزند، چه تعداد گل دیگر به نامش ثبت می‌شد.

نتیجه‌گیری

مشخص است که ما هرگز نخواهیم دانست آیا کریستیانو رونالدو بهترین گلزن تاریخ خواهد شد، یا همین حالا هم شده. آمارهای قدیمی آنقدر غیرقابل اتکا هستند که تلاش برای شمردن آنها کاری بی‌نتیجه است.

اما ما، تماشاگران فوتبال مدرن، دست‌کم مطمئنیم که فرصت آن را داریم که بازی یکی از بهترین گلزنان تاریخ را هر هفته تماشا کنیم. این افتخاری نادر و ارزشمند است و تا زمانی که امکانش باشد باید از آن لذت ببریم. هرچند این بحث زمانی که رونالدو به ۷۶۸ گل برسد، ادامه پیدا خواهد کرد. یا ۸۲۲ گل. یا شاید ۱۲۸۴ گل.

منبع: ESPN

یادداشت

اونور اوزگن

انتقال اوزیل به فنرباغچه، پیوند آسمانی

بازگشت به خانه دل

در بهار سال ۲۰۱۸ دو اتفاق مهم رخ داد که زندگی مسعود اوزیل را برای همیشه تغییر داد. اول اینکه آرسن ونگر بعد از ۲۲ سال مربیگری در آرسنال از سمت خود کناره‌گیری کرد، مربی بزرگ فرانسوی که اوزیل را به شمال لندن آورد و با قاطعیت در برابر تمام انتقاداتی که به این هافبک تیم ملی آلمان می‌شد، می‌ایستاد و از او دفاع می‌کرد. در دو سال و نیم بعد، اوزیل به تدریج از چشم افتاد و جانشینان ونگر، اونای امری و میکل آرتتا تمایلی نداشتند به اینکه تیم خود را حول محور او بسازند. یعنی کاری که ونگر می‌کرد.

جدایی اوزیل از آرسنال امری اجتناب‌ناپذیر به نظر می‌رسید اما اینکه مقصد بعدی او فنرباغچه باشد، می‌تواند به دومین اتفاق تأثیرگذار سال ۲۰۱۸ ربط داشته باشد.

اوزیل به همراه هم‌تیمی‌اش در تیم ملی آلمان و مهاجم اورتون، چنک توسون با رئیس جمهوری ترکیه، رجب طیب اردوغان که به لندن آمده بود، عکس گرفت. این ژرمن-ترک نسل سومی، استعدادهایی در زمین فوتبال داشت که به تقویت جایگاه مهاجران ترک و جاافتادن‌شان در جامعه آلمان کمک کرده بود. او از این جهت جایگاهی فراتر از یک فوتبالیست داشت هرچند برخی ناسیونالیست‌های ترک از اینکه ترجیح داده برای تیم کشور محل تولد و نه تیم کشور خانواده‌اش بازی کند، ناراضی بودند اما تصمیم او برای عکس گرفتن با اردوغان که از جهت‌گیری او در تنش‌های روبه افزایش میان دو کشور حکایت داشت، نگاه‌ها را نسبت به او کاملاً تغییر داد. حالا دیگر ناسیونالیست‌های آلمان از او به عنوان خائن یاد می‌کنند و هم‌تایان ترک که زمانی منتقدش بودند، طرفدارش شده‌اند.

به طور کامل مشخص نیست که ملاقات اوزیل با اردوغان یک بیانیه سیاسی بود یا نه اما تردیدی وجود ندارد درباره اینکه برداشت اطرافیانش در دو کشوری که هر دو را خانه خود می‌داند، را تغییر داد. اوزیل بعد از جام جهانی ۲۰۱۸ با دلخوری از تیم ملی آلمان بازنشسته شد برای اینکه هواداران با توهین‌های نژادپرستانه با اشاره به ملاقات با اردوغان او را به کم‌کاری و خیانت متهم می‌کردند. او در بیانیه خداحافظی‌اش گفت: «از بچگی مادرم به من یاد داده به همه احترام بگذارم و فراموش نکنم از کجا آمده‌ام و اینها ارزش‌هایی است که هنوز هم به آن فکر می‌کنم. برای من عکس گرفتن با رئیس جمهور اردوغان به خاطر سیاست یا انتخابات نبود، به خاطر ادای احترام به شخص اول کشور خانواده‌ام بود. من فوتبالیستم نه سیاستمدار و ملاقات‌ما به معنای تأیید یا رد هیچ سیاستی نبود. من پیراهن تیم ملی آلمان را با افتخار و هیجان به تن می‌کردم اما حالا دیگر نه. من همیشه تمام توانم را برای هم‌تیمی‌هایم گذاشته‌ام همینطور کارفرمای و مردم خوب آلمان اما حالا که مقامات عالی‌قدر اسیون فوتبال آلمان با من اینطور رفتار می‌کنند، به ریشه‌های ترک من بی‌احترامی می‌کنند و خودخواهانه من را وارد پروپاگاندای سیاسی می‌کنند، دیگر بس است. این دلیل من برای بازی فوتبال نیست و من عقب نمی‌نشینم و تسلیم نمی‌شوم. نژادپرستی هرگز هرگز نباید پذیرفته شود.»

اگرچه رابطه اوزیل با آلمان هرگز به طور کامل قطع نمی‌شود اما حالا بیش از هر زمانی مشخص است که او می‌خواهد به ریشه‌هایش برگردد، او با دختر شایسته ترکیه، امینه گولسه ازدواج کرده و یک دختر ۱۰ ماهه دارد.

فنرباغچه تیمی بود که اوزیل در دوران کودکی از آن حمایت می‌کرد و الگویش در آن روزها اسطوره و مهاجم این باشگاه، رضوان دیلمن بود. اگرچه باشگاه حاضر در سوپرلیگ ترکیه به خاطر افت کیفیت و قیمت اوزیل توانسته او را بخرد اما دلایل بیرون زمین هم برای این انتقال وجود دارد. فوتبال ترکیه را می‌توان بهشت شماره ۱۰های سابق دانست. بازیسازان بزرگی مانند گئورگی هاجی، آریل اورتگا، گوتی ووسلی اسنایدر همه قبل از پایان دوران بازی‌شان توقفی در این کشور داشته‌اند.

البته طبیعی است که عده‌ای اوزیل را یک فوتبالیست افت کرده و تمام شده بدانند چون دیگر دریکی از بزرگ‌ترین لیگ ممتاز اروپا بازی نمی‌کند اما این انتقال متفاوت است. اوزیل به خاطر اینکه زمانی فکر می‌کرد دیگر هیچ‌وقت به کشورش برنمی‌گردد و در آلمان ماندنی است، بخشیده می‌شود و زندگی جدیدی را در ترکیه آغاز می‌کند، جایی که خانه دل اواست و همه چیز برایش آشنا به نظر می‌رسد.

اسماعیل اوزل، شاعر ترک یک بار سروده بود: «به خانه برگرد، به آوازت، به دلت».

دل اوزیل در ترکیه است و شاید همیشه بوده. حالا ترکیه خانه او هم شده.

منبع: گل

پیش بازی

منچستریونایتد - لیورپول، ساعت ۲۰:۳۰

از جام من برو بیرون!

هفت روز بعد از یک تساوی بدون گل بی‌خاصیت در لیگ برتر، رقبای همیشگی، منچستریونایتد و لیورپول در دور چهارم جام حذفی انگلیس با هم تجدید خصومت می‌کنند. لیورپول در میانه بدترین قحطی گل ۲۰ سال اخیرش به اولدترافورد می‌رود در حالی که میزبان در برها سیر می‌کند و با شش امتیاز اختلاف نسبت به مدافع عنوان قهرمانی در صدر جدول لیگ است.

فرق بزرگ بازی امشب با دیدار یک هفته قبل در این است که دو تیم می‌خواهند به جمع ۱۶ تیم برتر جام حذفی بروند و این فرصت خوبی است برای اینکه دست رقیب را از یک جام مهم فصل کوتاه کنند. روند کاملاً متفاوت دو تیم هم در نوع خود جالب توجه است، منچستر به شدت صعودی و لیورپول به شدت نزولی. لیورپول به عنوان مدافع عنوان قهرمانی پنجشنبه شب با یک گل به برنلی باخت، نتیجه‌ای که نه تنها نوار بازی‌های بدون بردش در لیگ را به پنج بازی و گل نزدن‌هایش را به چهار دیدار رساند، بلکه به ۶۸ بازی شکست‌ناپذیری در آنفیلد - دومین رکورد در تاریخ فوتبال انگلیس - پایان داد. این باخت به وسیله تیمی رقم خورد که کمترین گل را در لیگ برترزده و کاملاً خطر سقوط را احساس می‌کند. لیورپول قبل از کریسمس هفت گل به کریستال پالاس زد اما در پنج بازی بعدی‌اش در لیگ تنها یک گل زده و در چهار بازی آخر گل نزده که بدترین آمار زمانه‌می ۲۰۰ است.

در واقع، قرمزها بعد از آخرین گلشان در لیگ ۸۷ ضربه به سمت دروازه رقبا زده‌اند - از جمله ۲۷ تا به برنلی - امانکته نگران‌کننده این است که تنها چند تا از این ضربات فرصت‌های خوب گلزنی بوده‌اند. یورگن کلوپ گفته تیمش خودباوری را از دست داده اما این تغییر ناگهانی از تیمی گلزن با ایده‌های نو به تیمی بدون اعتماد به نفس و خلاقیت در یک سوم دفاعی حریفان، خود او را هم متحیر کرده است بخصوص با توجه به اینکه پنج تا از شش بازی بعدی‌شان در لیگ برابر تیم‌های اول تا هفتم است.

اما جام حذفی وقفه خوشایندی در این میان به حساب می‌آید. تنها گل‌ها و تنها برد لیورپول در سال ۲۰۲۱ در این رقابت‌ها رقم خورده هرچند آن هم چندان فوق‌العاده نبود. لیورپول با تمام قوا تیم ضعیف‌شده و جوان استون ویلا ناشی از شیوع کرونا را ۴ بر یک شکست داد. همچنین لیورپول با کلوپ برای اولین بار است که به دور چهارم جام حذفی می‌رسد.

برعکس، منچستریونایتد از فصل ۲۰۱۴-۲۰۱۳ همیشه حداقل به یک چهارم نهایی رسیده و بر اساس شرایط اخیر شانس بیشتری برای صعود دارد. تیم اوله گونارسولشر در دور سوم با یک گل واتفورد را برد تا در هفت بازی خانگی آخرش در این رقابت‌ها هفت برد و هفت کلین شیت را ثبت کند. تیمی که برای نخستین بار بعد از دوران طلایی سر الکس فرگوسن در پایان نیم فصل در صدر جدول لیگ قرار گرفته در صورت پیروزی در این بازی، جایگاه خود به عنوان مدعی قهرمانی را تثبیت می‌کند علاوه بر آنکه شانس تیم را برای بردن جامی که در ۱۶ سال اخیر تنها یک بار برده‌اند، بیشتر می‌کند. منچستریونایتد در هفت بازی خانگی آخرش برابر لیورپول شکست نخورده ضمن اینکه ۹ بار موفق به حذف قرمزها از جام حذفی شده، این یعنی بدترین آمار لیورپول در جام حذفی برابر منچستریونایتد بوده.

ترکیب احتمالی دو تیم

منچستریونایتد: هندرسون؛ وان بیساکا، لیندلوف، مگوایر، تلس؛ مک تامینای، ماتیچ؛ رشفورد، فرناندز، یوگبا؛ کاوانی

لیورپول: آلیسون؛ ویلیامز، فیلیپس، فابینیو، تسیمیکاس؛ میلنر، تیاگو، جونز؛ صلاح، فیرمینو، میناميno

«نه» رونالدو به عربستان

کریستیانو رونالدو ستاره پرتغالی تیم فوتبال یوونتوس پیشنهاد پرزرق و برق سازمان گردشگری در عربستان سعودی را رد کرد. این سازمان قصد داشت به منظور افزایش درآمدهای خود از صنعت گردشگری از رونالدو و پتانسیل جذب مخاطب وی استفاده کند و طبق گزارش نشریه تلگراف انگلیس، رونالدو در صورت پذیرش این پیشنهاد می‌توانست ۶ میلیون یورو در سال درآمد کسب کند. تلگراف مدعی شده است که سعودی‌ها پیشنهادی مشابه هم به لیونل مسی، کاپیتان تیم ملی آرژانتین ارائه کرده‌اند.

پروژه موسوم به «ویزیت سعودی» قرار است از ماه آینده آغاز شود و عربستانی‌ها برای معرفی کردن جاذبه‌های گردشگری خود و پتانسیل‌شان برای میزبانی از رویدادهای مهم ورزشی به دنبال استفاده از چهره‌های سرشناس ورزشی هستند تا به کمک آنها وجهه منفی که برای این کشور - به دلیل ماجرای قتل خبرنگار مخالف دولت جمال خاشقچی - ساخته شد را تغییر دهند. پس از ماجرای قتل خاشقچی در استانبول، کمپین‌های زیادی علیه میزبانی سعودی‌ها از تورنمنت‌های ورزشی شکل گرفت و این کشور به نقض حقوق بشر متهم شد. به همین دلیل عربستانی‌ها برای تغییر ذهنیت مردم نسبت به این کشور به شهرت و محبوبیت ستاره‌های ورزشی جهان متوسل شده‌اند که رونالدو هم یکی از آنها بود اما او حاضر به انجام چنین کاری نشده است. نمایندگان حقوقی رونالدو و مسی هیچ یک حاضر نشده‌اند درباره این موضوع اظهارنظری انجام دهند.

امباپه: اگر تمدید کنم، دیگر می‌مانم

کیلیان امباپه پس از ارائه یکی از درخشان‌ترین بازی‌هایش در این فصل و کمک به پاری‌سن‌ژرمن برای کسب پیروزی ۴ بر صفر مقابل مون‌پولیه و تثبیت صدرنشینی این تیم در لوشامپیونا، درباره آینده خود به خبرنگاران توضیحاتی داد. مهاجم فرانسوی که شایعاتی درباره جدایی‌اش از پاری‌سن‌ژرمن مطرح شده است، پس از مسابقه‌ای که در آن دو گل زد، گفت: «ما در حال حاضر داریم با باشگاه مذاکره می‌کنیم و من زمان زیادی از وقتم را صرف فکر کردن به چندین مسأله می‌کنم. اگر قرارداد من با PSG تمدید کنم، برای این خواهد بود که مدتی دیگر در این تیم بمانم و مدت آن قابل توجه خواهد بود. در نظر دارم که به زودی تصمیم قطعی را بگیرم اما اگر تمدید کنم، برای این است که مدتی دیگر بمانم.» اظهارنظر جدید امباپه بدان معناست که اگر او با تیم فعلی‌اش تمدید قرارداد کند، صرفاً با هدف جلب رضایت باشگاه جهت فروش او با رقمی بالاتر به مشتریانش نخواهد بود. قرارداد فعلی امباپه ۲۲ ساله با پاری‌سن‌ژرمن تا پایان ماه ژوئن سال ۲۰۲۲ اعتبار دارد و اگر او از تمدید قرارداد خودداری کند، باشگاه فرانسوی باید او را در انتهای فصل جاری بفروشد و گرنه ممکن است بازیکنی که ۴ سال پیش از موناکو ۱۸۰ میلیون یورو خرید را بدون کسب حتی یک یورو درآمد از دست بدهد. لئوناردو، مدیر ورزشی باشگاه پاری‌سن‌ژرمن هفته گذشته از آغاز مذاکرات با مدیریت برنامه امباپه برای تمدید قرارداد خبر داد و از این رو هفته‌های پیش رو، مقطعی کلیدی برای تعیین سرنوشت این بازیکن فرانسه در پارک دوپرنس خواهد بود.